

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/138/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217010833
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2217010833.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci obžalovaného P. E., nar. XX.XX.XXXX, pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písm. b/ Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22.11.2018 v Trnave, prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Dunajskej Strede zo dňa 11.07.2018, sp. zn. 2T/155/2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písm. d/, ods. 3 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaný P. E., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom J. XXXX/XX,

o d s u d z u j e :

Podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 odsek 2, § 42 odsek 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 4 mesiace.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona r u š í sa výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 19.10.2017 právoplatný dňa 19.10.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Dunajská Streda dňa 11.07.2018, sp. zn. 2T/155/2017 uznal obžalovaného P. E. za vinného pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona, prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona a prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 29. marca 2017 v čase o 02.39 hod. v V. na ul. U. č. XXX/X, preliezol kovovú bránu rodinného domu vysokú asi 2 m, následne sa dostal na dvor rodinného domu, potom prešiel k druhému domu s. č. X/A nachádzajúceho sa v zadnej časti pozemku a potom cez neuzamknuté vchodové dvere vošiel do

vnútra domu a z chodby z bielej drevenej komody zobral 1 ks dámsku svetlohnedú koženú peňaženku v hodnote 20,- eur, v ktorej sa nachádzala hotovosť vo výške 300,- eur s osobnými dokladmi F. X., nar. XX.XX.XXXX - občiansky preukaz, vodičský preukaz, zdravotná karta L. a 3 ks zdravotnej karty L. detí X. X., Z. I. X. a F. X., 1 ks bankomatovej karty V., zn. V. s koncovým číslom XXXX, následne prešiel do obývacej izby odkiaľ z hnedej drevenej komody zobral čiernu látkovú peňaženku zn. Puma Ferrari v hodnote 75,- eur s obsahom hotovosti 1.000,- eur, občiansky preukaz, vodičský preukaz, zdravotná karta R. na meno X. X., nar. XX.XX.XXXX, ako aj zbrojný preukaz typu B (nezisteného čísla), 2 ks karty zbrane na pištoľ ČZ XX a ČZ XX, doklad o psychologickkej spôsobilosti na držanie zbrane a streliva evidované na meno X. X., ako aj kvalifikačnú kartu vodiča, doklad o psychologickkej spôsobilosti vodiča, strojnicky preukaz, U. zľavovú tankovaciu kartu, onkologický preukaz, rôzne vizitky a 2 ks bankomatové karty H. B., pričom jedna bola od firemného účtu P-Z., s.r.o. s koncovým číslom XXXX zn. F. a druhá karta bola od osobného účtu X. X. s koncovým číslom XXXX zn. F., následne z detskej izby nachádzajúcej sa na podkroví odcudzil drevenú šperkovnicu tmavohnedej farby o rozmeroch 15x7x7 cm, v ktorej sa nachádzal presne nezistený počet rôznych náramkov, prsteňov a prívieskov, ďalších bižutérií spolu s náramkami, prsteňmi a prívieskami zo striebra v celkovej hodnote 100,- eur a potom po opustení objektu v čase o 03.40 hod. prešiel cez dvor ku kovovej bráne, ktorú preliezol a v čase o 06.52 hod. boli na mieste K. J. uskutočnené 2 neoprávnené platby vo výške 7,69 eur a 7,60 eur a následne neoprávneným použitím platobnej karty zn. F. s koncovým číslom XXXX boli v tom istom obchode K. J. dňa 29.03.2017 vykonané dve neoprávnené platby vo výške 5,18 eur a 6,40 eur a taktiež sa pokúsil o neoprávnené platby s treťou odcudzenou bankomatovou kartou zn. V. s koncovým číslom XXXX, v obchode C. P., L. E. v čase o 07.06 hod. dňa 29.03.2017, čím poškodenému X. X. bola spôsobená škoda vo výške 2.000,- eur,

Za uvedené trestné činy okresný súd uložil obžalovanému podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písmeno l/, § 37 písmeno h/, písmeno m/, § 38 ods. 2, § 38 ods. 4, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Trestného zákona úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uložený páchatelovi trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 1, sp. zn. OT/163/2017 zo dňa 19.10.2017, právoplatný 19.10.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škodu poškodenému X. X., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom U. C. XXX/X, V. vo výške 2.000,- eur.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 173-176 spisu.

Okresný súd v odôvodnení uviedol, že na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.07.2018 prijal vyhlásenie obžalovaného v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku (§ 257 ods. 7 Trestného poriadku), že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe, preto vykonal len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Následne okresný súd konštatoval, že obžalovaný svojím protiprávnym konaním popísaným vo výroku rozsudku naplnil všetky znaky skutkovej podstaty trestných činov porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona a neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko neoprávnene vnikol do obydlia iného a neoprávnene tam zotrval, prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu závažnejším spôsobom konania - vlámaním, resp. neoprávnene si obstaral platobný prostriedok.

K uloženému trestu okresný súd uviedol, že obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vzhľadom na skutočnosť, že je u neho ťažko očakávať, že by podmienečný trest odňatia slobody s probačným dohľadom naplnil svoj účel, keďže sa jedná o osobu 9krát súdne trestanú, ktorá sa v súčasnosti navyše nachádza vo väzbe pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. e/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d/ Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona a pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods.

2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona. Okresný súd nezhliadol u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona, teda že by obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, nakoľko z celého obsahu spisu (či už vyšetrovacieho alebo súdneho) žiadna takáto skutočnosť nevyplýva, pričom približný opis skutku, resp. opis toho, čo obžalovaný vzal alebo nechal a čo s danými vecami približne urobil (podľa vlastných slov v stave opitosti) nemožno považovať za pomoc pri objasňovaní trestnej činnosti, navyše obžalovaného usvedčuje z trestnej činnosti predovšetkým obrazový záznam, nie on sám, takže aj bez výsluchu obžalovaného by orgány činné v trestnom konaní postupovali vo veci rovnako.

Prvostupňový súd uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody, keďže išlo o súbeh trestných činov podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin najprisnejšie trestný z tých prejednávaných, t. j. podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona.

U obžalovaného bola zistená jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, teda že sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie oľutoval a boli uňho zistené dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/ a písm. m/ Trestného zákona, teda že obžalovaný spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený.

Obžalovanému ukladal súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona (s poukazom na § 41 ods. 1 T. z.), keď zrušil aj (podľa § 42 ods. 2 T. z.) výrok o treste (resp. všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad) trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava 1 sp. zn. OT/163/2017 uložený obžalovanému dňa 19.10.2017 (právoplatný v rovnaký deň) za trestný čin podľa § 212 ods. 1 T. z. spáchaný dňa 14.10.2017, keďže prejednanú trestnú činnosť spáchal obžalovaný skôr, dňa 29.03.2017.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu (č. l. 178-180 spisu).

Prokurátor prítomný na hlavnom pojednávaní sa vzdal práva na podanie odvolania.

Obhajca obžalovaného v písomne podanom odvolaní (č.l.178-180 spisu) uviedol, že uložený trest považujú za veľmi prísny, nakoľko súd pri uložení trestu nebral do úvahy ďalšie poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písmeno k) a písmeno n) Trestného zákona. Jeho klient spôsobenú škodu chcel dobrovoľne nahradiť, ale vzhľadom na tú skutočnosť, že od 25.05.2018 sa nachádza v ústave na výkon väzby, na to už nemal možnosť. Obžalovaný napomáhal polícií pri objasňovaní trestnej činnosti.

Okresný súd pri výmere trestu nezohľadnil aj ďalšie dve poľahčujúce okolnosti, pričom prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, napriek tomu sa pri výmere trestu neriadil príslušným ustanovením § 38 odsek 3 Trestného zákona, v zmysle ktorého ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica trestu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3-inu, resp. podľa nášho názoru prichádza do úvahy aj použitie § 39 odsek 1 Trestného zákona, nakoľko použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom je pre jeho klienta neprimerane prísne, vzhľadom na okolnosti prípadu ako aj na pomery jeho klienta, a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, pod dolnej hranici trestu ustanoveného Trestným zákonom.

Na základe uvedených skutočností preto navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a jeho klientovi uložil miernejší trest.

Konanie na odvolacom súde

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie za prítomnosti obžalovaného, obhajcu a krajského prokurátora.

Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol, aby krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Obhajca obžalovaného navrhol, aby bolo odvolaniu vyhovie a klientovi aby bol uložený miernejší trest.

Obžalovaný P. E. uviedol, že sa pridrižiava vyjadrenia svojho obhajcu.

Podľa § 317 odsek I Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek I alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek I.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je nedôvodné. K zrušeniu rozsudku prišlo z iných dôvodov, ako boli namietané obžalovaným.

Podľa § 321 odsek 1 písm. d/ Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok

d/ ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolací súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Z obsahu spisového materiálu okresného súdu, odvolací súd zistil, že :

- prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda podal dňa 29.12.2017 na Okresný súd Dunajská Streda obžalobu sp. zn. 2Pv 191/17/2201-128 na obžalovaného pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/, pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 a pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona,

- okresný súd vo veci určil termín hlavného pojednávania na 11.07.2018 na ktorom obžalovaný po zákonom poučení urobil podľa § 257 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásenie, následne v zmysle ustanovenia § 333 odsek 3 písm. c/, písm. d/, písm. e/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku zodpovedal kladne na položené otázky a okresný súd po vyjadrení prokurátora prijal vyhlásenie obžalovaného s tým, že zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu priznaného skutku sa nevykoná. Následne okresný súd podľa § 269 Trestného poriadku prečítal listinné dôkazy a to obsah vyšetrovacieho spisu ORP - 238/1-VYS-DS-2017.

Vzhľadom na predmetné vyhlásenie obžalovaného a poučenie obžalovaného podľa § 257 odsek 2 Trestného poriadku ako aj odvolanie obžalovaného smerujúce proti výroku o treste, krajský súd preskúmal odvolanie obžalovaného len v rozsahu uloženého trestu.

K výroku trestu

Pri ukladaní trestu okresným súdom prišlo k pochybeniu pri použití ustanovenia § 41 ods.1 Tr. poriadku, pri priznaní príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zákona a tým aj k nesprávnej aplikácii ustanovenia § 38 ods.4 Tr.zákona.

Ak ide o spáchanie dvoch trestných činov v reálnom súbehu, prerokovaných v dvoch samostatných súdnych konaniach, v prípade ukladaní súhrnného trestu podľa § 42 ods.1 Tr.zákona, súd vo výroku i treste neuvedie, že sa tento trest ukladá aj ako „úhrnný“, lebo súhrnný trest sa ukladá podľa zásad úhrnného, ktorého uloženie by bolo aktuálne vtedy, ak by sa viedlo spoločné konanie v súdnej fáze trestného stíhania o oboch skutkoch. Vždy však uvedie, či súhrnný trest podľa §42 ods.1 Tr.zák. ukladá s

použitím § 41 ods.1 alebo § 41 ods.2 Tr.zák. (Rozhodnutie NS č.7/2013 uverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 1/2013).

"Pojmy "viac" v slovnom spojení "viac trestných činov" v § 37 písm. h/ Tr. zák. a "dva a viac" v slovnom spojení "dva a viac trestných činov" v § 41 ods. 1 Tr. zák. sú synonymom a ustanovenie § 37 písm. h/ Tr. zák. je v tomto rozsahu potrebné vykladať tak, že Trestný zákon považuje za priťažujúcu okolnosť spáchanie viac ako jedného trestného činu. Spáchanie zbiehajúceho sa trestného činu sa však v súlade so zásadou "ne bis in idem", vyjadrenou v § 38 ods. 1 Tr. zák. nepoužije ako priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., ak by išlo zároveň o okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, pričom môže ísť aj o okolnosť podľa ustanovenia všeobecnej časti Trestného zákona (§ 41 ods. 2 Tr. zák.)." (Stanovisko 1 uverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 1/2011 k výkladu § 37 písm. h) Trestného zákona)

Podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona kto neoprávnene vnikne do obydlia iného alebo tam neoprávnene zotrvá, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky. Podľa ods. 4 písm. b/ odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona kto neoprávnene vyrobí, pozmení, napodobní, falšuje alebo si obstará platobný prostriedok alebo elektronické peniaze alebo inú platobnú kartu vrátane telefónnej karty alebo predmet spôsobilý plniť takú funkciu na účel použiť ho ako pravý alebo na taký účel ho prechováva, prepravuje, použije alebo poskytne inému, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Podľa § 41 ods.2 Trestného zákona, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. *) Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona, spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudku, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce.

Podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne ľutoval.

Podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' spáchal viac trestných činov, bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Ak bol trestný čin spáchaný po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku súdom I. stupňa, nejde o súbeh ale o recidívu (i keď nepravú) a teda je vylúčené uloženie súhrnného trestu v zmysle § 35 odsek 2 Trestného zákona (teraz § 42 Trestného zákona) aj keby bol tento rozsudok v ďalšom konaní zrušený a nový odsudzujúci rozsudok bol súdom I. stupňa vyhlásený až po spáchaní trestného činu, za ktorý sa trest ukladá(NR č. Tz 31/1970).

Viac trestných činov je v súbehu len potiaľ, pokiaľ medzi prvým a posledným z nich nebol vyhlásený, súdom prvého stupňa, odsudzujúci (hoci aj neprávoplatný) rozsudok za nejaký trestný čin. Činy spáchané po odsudzujúcom rozsudku do doby jeho právoplatnosti treba posúdiť obdobne ako recidívu. (R8/1974)

Ak bol trestný čin spáchaný po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku súdom prvého stupňa, nejde o súbeh, a teda je vylúčené uloženie súhrnného trestu v zmysle § 35 ods. 2 TZ, aj keď bol tento rozsudok v ďalšom konaní zrušený a nový odsudzujúci rozsudok súd prvého stupňa vyhlásil až po spáchaní trestného činu, za ktorý sa ukladá trest (R 52/1971).

Obžalovaný spáchal tri trestné činy, z ktorých jeden je zločinom (zločin krádeže podľa 212 ods. 1, ods. 4 písm. b Trestného zákona), a preto mal prvostupňový súd pri ukladaní trestu postupovať podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona a dolnú hranicu pri ukladaní trestu zvýšiť o jednu tretinu. Obžalovanému mal byť teda správne uložený súhrnný trest aj podľa zásad na ukladanie úhrnného trestu v zmysle ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zákona.

V zmysle vyššie uvedeného Rozhodnutia NS č.7/2013 mal okresný súd ukladať súhrnný trest a nie úhrnný a súhrnný trest tak, ako to uviedol vo svojom rozhodnutí.

V zmysle vyššie citovaného Stanoviska 1/2011(uverejneného v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 1/2011, k výkladu § 37 písm. h) Trestného zákona) okresný súd nemal na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm.h) Tr.zákona prihliadnuť.

Odvolací súd vzhľadom k uvedeným pochybeniam okresného súdu reparaoval rozsudok súdu prvého stupňa, keď tento rozsudok zrušil vo výroku o treste a následne sám vo veci rozhodol.

Vzhľadom k tomu, že odvolanie podal len obžalovaný, pri absencii odvolania prokurátora, nebolo možné zo strany krajského súdu uvedený nedostatok pri ukladaní napraviť, nakoľko mu v tom bránila zásada zákazu zmeny k horšiemu (reformatio in peius). Preto nemohol odvolací súd rozhodnúť o sprisnení trestu obžalovanému.

Z registra trestov obžalovaného P. E. vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ 9 krát súdne trestaný a to rozhodnutiami:

- Okresného súdu Bratislava 1, sp. zn. 5T/101/1994 mu bol uložený trest odňatia slobody podmienene na 2 roky so skúšobnou dobou do 01.06.1998 (§ 234/1 T. z.)
- Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. Z-2-1T 47/91 mu bol uložený trest odňatia slobody nepodmienečne na 3 roky 6 mesiacov (§ 9/2, 234/1 T. z.)
- Okresného súdu Bratislava 5, sp. zn. 1T/113/96 bolo upustené od uloženia súhrnného trestu (§ 9/2, 221/1 T. z.)
- Okresného súdu Galanta, sp. zn. 1T/22/00 mu bol uložený trest odňatia slobody nepodmienečne na 7 mesiacov (§ 238/1, 2, 8/1, 247/1,2a T. z.)
- Okresného súdu Bratislava 4, sp. zn. 1T/196/2005 mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody na 1 rok so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky do 23.05.2008, výkon trestu mu bol nariadený 06.11.2007, podmienene prepustený 05.03.2009, osvedčenie podľa § 68/4 T. z. (§ 257/1 T. z.)
- Okresného súdu Bratislava 5, sp. zn. 3T/9/2007 mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky, podmienene prepustený 05.03.2009, osvedčenie podľa § 68/4 T. z. (§ 355/2a T. z.)
- Okresného súdu Bratislava 3, sp. zn. 1T(45/2011 mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 6 mesiacov, trest vykonaný 09.07.2012 (§ 212/2f T. z.)
- Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 0T/71/2012 mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok, trest vykonaný 12.09.2013 (§ 212/2 T. z.)
- Okresného súdu Bratislava 1, sp. zn. 0T/163/2017 mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody na 1 rok so skúšobnou dobou do 20.10.2018 (§ 212/1 T. z.)

· Okresného súdu Bratislava 1 sp. zn. OT/163/2017 zo dňa 19.10.2017, právoplatného 19.10.2017 vyplýva, že obžalovanému bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s určením skúšobnej doby na 12 mesiacov.

Podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona kto neoprávnene vnikne do obydlia iného alebo tam neoprávnene zotrvá, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky. Podľa ods. 4 písm. b/ odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona kto neoprávnene vyrobí, pozmení, napodobní, falšuje alebo si obstará platobný prostriedok alebo elektronické peniaze alebo inú platobnú kartu vrátane telefónnej karty alebo predmet spôsobilý plniť takú funkciu na účel použiť ho ako pravý alebo na taký účel ho prechováva, prepravuje, použije alebo poskytne inému, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Základná trestná sadzba pri ukladaní trestu obžalovanému bola 3 až 10 rokov, nakoľko u obžalovaného bola zistená iba jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm.l) Tr.zákona a jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr.zákona bol pomer poľahčujúcich a priťažujúcich podľa § 38 od.2 Tr.zákona vyrovnaný. Nakoľko sa však obžalovanému ukladal trest súhrnný za použitia ustanovenia § 41 ods.2 Tr.zákona, kde sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného zvyšuje o jednu tretinu teda na 13 rokov a 4 mesiace.

Nakoľko ukladal odvolací súd obžalovanému súhrnný trest v zmysle § 42 odsek 2 Trestného zákona zároveň zrušil výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 19.10.2017 právoplatný dňa 19.10.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Na podklade vyššie uvedeného musí už len krajský súd konštatovať, že uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace je dostatočný a zákonný, pri ukladaní ktorého súd zároveň prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku ako aj na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle zásad ukladania trestov podľa § 34 Tr.zákona.

Podľa § 48 ods.2 Tr. zákona, zaradí páchatela na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu

b) so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatela hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Nakoľko obžalovaný P. E. bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, bol v zmysle citovaného ustanovenia § 48 ods.2 písm.b) Tr. zákona zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia (naposledy vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody dňa 12.9.2013 uložený trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda dňa 12.9.2012 sp.zn.OT71/12) .

K odvolacím dôvodom

K odvolacej námietke obhajcu obžalovaného, že trest je veľmi prísny, nakoľko súd neprihliadol na poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno k) a písmeno n) Trestného zákona odvolací súd konštatuje, že nemohol prihliadnuť na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k/ Trestného zákona, teda že sa obžalovaný pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu alebo dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu, nakoľko neboli splnené podmienky daného zákonného ustanovenia, pretože k úhrade škody neprišlo.

Priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti predpokladá jednak náhradu škody páchatelom a jednak odstránenie aj nemateriálnej škody, t.j. iných škodlivých následkov trestného činu. Zákon pritom nevyžaduje, aby páchatel odstránil tieto následky úplne a aby to urobil osobne. Nie je ospravedlnením obžalovaného, že škodu nahradiť nemohol, pretože bol vo väzbe. Obžalovaný v prípade ak mal finančné prostriedky na náhradu škody, mohol jej náhradou poveriť rodinného príslušníka či akúkoľvek inú osobu.

Taktiež odvolací súd neprihliadol na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, teda že by obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, nakoľko z celého obsahu spisu ako vyšetrovacieho tak aj súdneho, žiadna takáto skutočnosť nevyplýva, pričom približný opis skutku, resp. opis toho, čo obžalovaný vzal alebo nevzal a čo s danými vecami približne urobil nemožno považovať za pomoc pri objasňovaní trestnej činnosti, navyše obžalovaného usvedčuje z trestnej činnosti predovšetkým obrazový záznam, nie on sám, takže aj bez výsluchu obžalovaného by orgány činné v trestnom konaní postupovali vo veci rovnako. Hodnotenie významu tejto poľahčujúcej okolnosti teda závisí predovšetkým od toho, aké iné možnosti, okrem pomoci páchatela, mali orgány činné v trestnom konaní na objasnenie trestného činu. Krajský súd ďalej konštatuje, že súd po podaní obžaloby rozhoduje spor medzi obžalobou a obhajobou podľa pravidiel kontradiktórneho procesu - objasňovanie je doménou orgánov činných v trestnom konaní podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Preto samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n) Trestného zákona (Stanovisko NS SR 44 uverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 5/2017).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, teda tak, že rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 11.07.2018 sp. zn. 2T/155/2017 zrušil a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.